

Любовта прониква всичко

Съществува един живот на безлюбие. Като дойде Любовта, тя всичко това трябва да разчисти.

В човешкото съзнание има едно неразбиране на Любовта. Човек съгрешава, като иска да завладее Любовта със сила, а пък то не може. Любовта със сила не се завладява. Тогава Любовта се оттегля и човек остава със силата си, а пък силата внася огрубяване.

Ние имаме копнеж за висшия живот, а пък отвън е животът, който е под управлението на силата. Когато се упражнява сила, за да се завладее Любовта, тя се оттегля там, където силата не може да я владее. Нали е казано: „Светлината свети в тъмнината, и тъмнината я не обзе.“ Значи не е

могла да я ограничи, да я огради.

Какво разбирате под думите: Завладяването на Любовта със сила? Например, една майка ако иска да владее детето си, не го пуска никъде?

Тези същества, които обичаш, да не ги владееш. Слабата вода има граници, а водата, която излиза от тези

граници, не е ограничена.

Следователно има една реалност, на която никакви граници не можеш да поставиш. Тя е без граници.

Бог е създал човека, значи Бог се проектира в него. Защо ще искаш да го завладееш? Ти го изучавай. Например един поет ти е дал един ръкопис. Изучавай го,

но не прави опит да го задигнеш. Ние правим опит да задигнем Божествения ръкопис и да го държим за себе си. А това е немислимо.

Ти като речеш да ограничиш Любовта, тя си отива и тогава разбираш, че не можеш да я ограничиш.

Любовта прониква всичко. Любовта прониква и силата. Че може ли това, което прониква всичко, да се ограничи? Щом силата иска да я ограничи, Любовта прониква в нея и самата сила вече е слаба.

Хората страдат когато искат да завладеят тези, които обичат. Всяко същество, което иска да завладее Любовта, страда.

Разговор с Учителя от 26.II.1932 г., записан от брат Б.Боев

Това са живи думи

Новото човечество ще образува нова мрежа, за да схванат новите лъчи, да ги пречупва и да се ползува от тях. Та сега се образува в човека нова мрежа за хващане на новите лъчи на светлината. Който има такава мрежа, е от новите. Който я няма – е от старите. Това е новото сега. Тогава ще схванете по-горните октави на червения цвят, на жълтия, синия и пр. Новата мисъл не иска да дойде без да имаме новата светлина. За новата светли-

на трябва да бъдем готови. На вас ви трябва нещо реално. Да дойде във вас новата светлина. Трябва да развиваме хилядолестникът, който е на горния край на главата, понеже той е телефонната слушалка, чрез която се свързваме с Бога. Чрез този център се проявява Бог. Човек като отпрати ума си към Божественото, като мисли за Бога, този апарат вече работи и се развива. Хилядолестникът се събужда когато мисли човек за Бога. Като спомага-

телно средство, може да си служи с движението на ръцете, при което да допира с пръсти горната част на главата, като прави движение на обливане. Има и други секретни методи за развиване на хилядолестника, но засега човек да се задоволява с малко. За всяко нещо Бог е приготвил специфично време и условия.

Ще ви дам едно правило, след всяка молитва оставайте извечно време в мълчание и във възприемателно състояние за да

видите, какво благо ще ви даде Бог. Когато молитвата е успешна, винаги Бог го изявява и ти дава един малък подарък. Ще ти се даде нещо. Обаче често ние не знаем това и веднага, щом свършим, без да прекараме известно време в мълчание, започваме друга работа.

За една година, всеки ден, да не пропускате в един и същ час да изказвате една и съща молитва и вижте какъв ще е резултатът. Аз направих опит. Много хубав резултат имах, но няма да ви го кажа. Ето молитвата, която може да се изказва при този опит: „Благодаря Ти, Господи, за всичко, което си ми дал и си ме научил. Аз Те познавам, че си Добър, Всемиловичив, Всесилен и Всемъдър.“

Учителя каза веднъж: „Всичко онова, което съм казал няма да загине. То няма да умре. Това са живи думи. Това, което съм казал, ще бъде. Ако не го приложат сега, ще го приложат други Същества. Няма да остане това така, което съм казал.“

Разговор с Учителя, записан от брат Б.Боев

Новини

Във връзка с инициативата породена на срещата на ръководителите на Братските групи, проведена в Пловдив на 5.11.2006 г. за подпомагане издаването Слово на Учителя, Братската група във В. Търново реши да участва в това начинание и призовава за обединяване усилията на всички групи според техните възможности и желания.

Братята и сестрите от В. Търново дариха сумата от 1000 лева и 500 евро за издаването на „Любов към Бога“ съборни беседи 1931 г.

Житният режим през настоящата 2007 година ще започне на 5 февруари (понеделник).

Подробното обяснение за житния режим, може да получите в www.beinsadouno.org, брой 7 от вестник Братски живот. Основното правило за началото на житния режим е той да започне в периода от един до три дни след пълнолуние, което тази година е на 2 февруари. Поясняваме, че започването на режима в сряда не е задължително.

Братски срещи

- ♦ От 17 февруари, новолуние във водолей започва ежемесечното събиране на братските деца в бялата къща в София. Там всички те, заедно, ще се забавляват, пейки, рисувайки и общувайки с много усмивки и игри. За информация телефон: 02/ 963-43-13
- ♦ На 25, 26 и 27 май 2007 година ще бъде организиран Мадарският събор.
- ♦ На 16 и 17 юни в Търговище ще се проведе ежегодният Детски форум.

За Мадарската пирамида

През м. декември 2006 г. в медийното пространство на България се коментира появилата се на Мадарското плато каменна пирамида. Предполаганието, че тя може да е построена от последова-

тели на Бялото братство бе опровергано. Местонахождението на пирамидата е на около 100 м вляво от стъпалата, излизащи на мадарското плато.

продължава на стр. 3

Живот след смъртта на физическото тяло

Влад Пашов

Продължение от бр. 17

Трите долни области от духовния свят образуват това, което в религията наричат чистилице, защото там душите се пречистват от всички земни връзки и желаня. В първата област на горещите желаня симпатията и антипатията са в непрестанна борба с известен превес на антипатията, от което идват и големите страдания на душата.

Във втората област симпатията и антипатията са в равновесие. Тук попадат най-вече онези души, които са се интересували силно от събитията на деня, речено казано, къде какво е станало, те трябва да го знаят – отличават се с едно силно развито любопитство и лекомислие. Понеже след смъртта те са лишени от възможността да задоволят своето любопитство, те изпитват страдание. Чрез тези страдания душата се освобождава от илюзиите, които са я ограждали през време на физическото ѝ съществуване.

В третата област господства симпатията и тази област е наречена област на желанята. Тук душата преживява всички видове желаня и като не може да ги задоволи, страда и страданията постепенно притъпяват тези желаня и ги изгаря.

Така че трите долни области на духовния свят представят чистилицето, където душата се пречиства от всички земни страсти, инстинкти и желаня. А трите горни области на духовния свят образуват това, което в християнството наричат първото небе. В четвъртата област, която се намира между чистилицето и първото небе, която Някой наричат средна зона – нито чистилице, нито небе. Тази област е областта на чувствата и предлага на душата едно особено изпитание.

През време на своето физическо съществуване човек чувства своето тяло като че то е самият той. Това, което се нарича самочувствие, почива на това усещане. И колкото повече човек е самолюбие, толкова по-голямо самочувствие има. След смъртта тялото, което му е служило за основа на неговото самочувствие, престава да съществува, но самочувствието му е останало. Тогава душата се чувства като опразнена, като че ли е из-

губила сама себе си. И това чувство трае докато душата съзнае, че истинския човек не се състои в тялото. В четвъртата област, следователно, се унищожава илюзията за телесното себе и душата се излекува от привързаността и престава да се отъждествява с нея.

Тези хора, които в земния живот се отъждествяват с тялото не се интересуват от никакви по-високи идеали и неща, а се занимават с неща свързани с тялото и неговия живот – те сами по себе си може да са честни и справедливи, но нямайки по-високи интереси от своите материални работи, остават в четвъртата област. За тях животът в духовния свят е едно състояние на ужасна монотонност. Те прекарват много мъчително, тъй като нямат по-високи интереси, нямат с какво да се занимават. Също е състоянието на онези, които са мислели, че със смъртта на тялото, се свършва всякакъв живот. Те са очаквали разрушаване на съзнанието и не могат да се помирят с мисълта, че като са умрели, пак са живи. До тях обикновено не достига никаква помощ, защото те са се оградили като в крепост в своето самочувствие и страдат от всички най-много. И понеже те са водили един живот напълно материалистичен, те едва ли имат някакъв съзнателен живот в по-висшите области на духовния свят и още по-малко в умствения свят, където душите изучават изкуството да си построяват тела по първообразите, които съществуват в умствения свят.

И затова материалистично настроените хора, които се издигат най-много до четвъртата област на духовния свят, си построяват едно тяло, което е предразположено към туберкулоза.

Така те ще разберат преходността на земния живот и ще се обърнат към Бога.

Ползата от преминаването през чистилицето е тази, че човек като страда, тъй както другите са страдали от неговата нечестност, жестокост, нетолерантност и други слабости, се научава на ред добродетели, които ще прояви в следващия си живот.

Ако човек още тук на Земята се стреми да се коригира всеки ден от направените погрешки, той още тук на Земята ще премине

чистилицето и като напусне тялото, ще замине направо за небесния свят.

Учителя дава в това отношение следния съвет: всяка вечер ученикът преди да си легне, да си даде отчет за извършеното през деня, като изправя мислено направените погрешки и си пожелае да не ги повтаря. Така човек постепенно се пречиства и при смъртта си ще замине направо за небето и няма да преживее страданията на чистилицето. Също при преценка на направеното през деня да отбележим и доброто и да пожелаем на другия ден да го увеличим. Така чрез разкаянието и поправянето на погрешките още през време на физическия живот, като сме съзнали погрешките си, ние изгонваме от подсъзнателната памет картините за извършени погрешки и те няма да се отпечатат в астралното тяло на панорамата от миналия живот.

Петата област в света на душата е тази на душевната светлина. В нея симпатията за другите добива висока стойност. Душите влизат във връзка с тази област до толкова, доколкото през земния си живот не са се задоволявали само с удовлетворяването на своите нисши нужди, не са намирали радост само в света, който ги заобикалял, а са се стремили към един по-възвишен свят и живот. Чувството на любов към природата и към другите, които са пропити с един егостичен характер, тук се пречистват. Не трябва да се смесва тази любов към природата с онзи възвишен живот в природата, който е от духовно естество и който вижда в предметите и явленията в природата откровение на духа. В това отношение няма нищо общо с чувството на удовлетвие, което някои хранят към природата. Душата трябва да се пречисти от това чувство, както и от всички други чувства и склонности, които произлизат от физическото съществуване. Силата на симпатията, която царува в петата област на душевния свят и за която липсват средства да бъде задоволена, тука също трябва да бъде излекувана. Тук душата ще познае, че трябва да търси нови пътища за своята симпатия. Също така, души, които на Земята се отдават на различни

религиозни обреди с цел да подобрят физическите условия на живота си, ще бъдат пречистени тука, защото техният идеал е бил чисто земен и облякъл формата на някакъв небесен рай. Те ще намерят този рай в тази и в следващите две области, но само да разберат неговата суета.

Шестата област на душевния свят е тази на душевната сила. Тук става пречистване на жаждата за дейност, която една душа притежава. Макар и лишена от егоизъм, душата все пак търси да изпита едно чувство на задоволство, което самата дейност носи. Хора, които се въодушевяват от такива желаня за дейност, външно правят впечатление на хора идеалисти, хора готови на саможертва. Но всъщност това, което ги интересува е да увеличат чувствената радост, която те изпитват от своята дейност. Много артисти и хора, които изпитват удоволствие да се занимават с наука, също се намират тук. Това, което свързва тези души с физическия свят, е вярата, че изкуството и науката имат смисъл за тяхното съществуване, само защото им доставят известни удоволствия.

Седмата област на душевния свят е тази, на собствения живот на душата. Тук човек се освобождава от последните наклонности и влечения към физическия свят.

Във всяка една от горните области се пречиства или отнема от душата онзи елемент, който е сроден на тази област. В седмата област души се научават, че не е необходимо да посвещават цялата си дейност на сетивния свят. Съществуват иначе надарени личности, които обаче мислят само за явленията на физическия свят. Унищожаването на този стремеж става в седмата област.

Според силите, които развива в себе си на Земята, дадена душа остава за по-дълго или за по-кратко време в различните области на душевния свят. Тя остава в известна област дотогава, докато чувства сродство с тази област, когато това сродство изчезне, тя преминава в друга област. Тя ще премине без да почувства някакво влияние през онези области, с които няма никакво сродство.

(Следва продължение)

Някой предсказания и прозрения на Учителя, свързани с Европа

„Необходимо е да научим великия закон, че Бог е наш Баща, че трябва да живеем братски, че никой няма право да убива и насилие не може да става. Тъй е писал Господ и всички трябва да живедем по Неговия закон. Ако съвременните европейски народи не приемат Христовото учение, след десет години ще дойде такава война, каквато човек не помни... И аз казвам: Христос иде! Ако народите приемат Любовта, войната ще се отмени;

ако не я приемат, войната ще дойде и тогава ще опитат още по-големи страдания.“ (24 юни 1923 г.)

„След сто години ще намерите Европа съвсем друга. Границите ще бъдат премахнати и ще се създадат други отношения между народите и човещите.“ (20 септември 1935 г.)

„След войната ще се заговорят за Съединени европейски щати и тази идея ще се осъществи.“ (1 май 1940 г.)

Пророчество на катарите от 1244 година за църквата на Любовта, която ще бъде провъзгласена през 1986 г.

Тя няма да има структура или сграда, а само разбиране. Тя няма членство, освен тези, които знаят, че ѝ принадлежат. В нея няма съперничество, защото не е състезателна. Тя няма амбиции и желае само да служи. Не познава граници, защото при национализма има безлюбие. Тя не изтъква себе си, защото търси да обогати всички групи и религии. Тя признава всички велики Учители от всички епохи, които са показвали Истината на Любовта. Националността и начинът на живот не са преграри. Тя не се стреми да проповядва, нито да учи, но да бъде и по този начин обогатява. Тя разбира, че нашият път може да бъде и път на тези около нас, защото всички сме този път. Тя осъзнава цялата планета, като едно Същество, от което всички сме част. Тя разбира, че е дошло времето за върховно преображение, крайният алхимичен акт на една съзнателна промяна на егото в доброволно завръщане към Цялото. Тя не се провъзгласява на висок глас, но в недоловимите сфери на Любовта. Тя поздравява всички, които в миналото са осветили пътя, но са платили и цената. Тя не признава никаква йерархия или структура, защото никой не е по-голям от другите. Членовете ѝ се познават единствено по своите дела, по очите и по никакъв друг външен знак, освен по братската прегръдка. Всеки от тях посвещава своя живот на безсловесна, мълчалива любов, към своя ближн, към околната среда и планетата, докато изпълнява своите задачи независимо дали те са възвишени или скромни. Тя познава върховната и велика идея, която може да бъде осъществена само ако човешката раса практикува върховенството на Любовта. Тя не предлага награда нито тук, нито на отвъд, освен неизказаната радост да съществуваш и да обичаш. Всеки ще се стреми да издига каузата на разбирателството, като върши тайно добро и проповядва само чрез пример. Те ще изцеляват своя ближн, своето общество и нашата планета. Те не ще познават страх, не ще чувстват срам и свидетелството им ще бъде над всички несъгласия и вражди. Тя няма тайни, мистерии, посвещения освен истинското разбиране на силата на Любовта и ако искаме да бъде така, светът ще се промени, но само ако първо променим себе си.

От списание „Нетуърк нюз“ издание на фондация „Финхорн“

Сега започва възходящият път на Слънчевата система. Тя минава през нови космични пространства, в които има по-възвишени духовни сили. Цялата Слънчевата система сега навлиза в една нова област на Духа. Славянството ще стане ковачницата на една Нова култура. Там вече работят силите. Там се натрупва материалът, от който ще се съгради тази култура. Но се иска време, за да се трансформират умовете на хората и да разберат великите Божии замисли. Пътят, по който сега върви човечеството е добър, но трябва да направи още една стъпка. Стъпка към Любовта! В Нова култура Любовта ще дойде отвсякъде. Ще дойде от животните, от камъните, от светлината, от въздуха, от водата. Няма да остане място, откъдето тя да не идва и да не говори на хората. Иде ново знание, нова култура в света. Тя ще научи хората как да живеят. Идеята за Братството ще се реализира. Хората ще се изменят незабелязано. Те няма да усетят как ще се изменят. Новото поколение, което се ражда ще обнови света.

Учителя

Св. Гавриил Лесновски - войнът отшелник

„Сам воин някога, от бран се връщам пак назад - уви! От Бога победен?„

За много хора водачът на Богомилите е поп Богомил (наричан от Богомилите Йеремия). Но Учителя Беинса Дуно и Николай Райнов ни разкриват истината – водачът на Богомилите е Боян Мага – княз Бенеамин, който е син на цар Симеон и брат на цар Петър. А Йеремия-Богомил е негов помощник. В йерархията на Богомилите те са с най-високи звания – Архиепископи на движението. Следващи в йерархията са Епископите – те са водачите и основателите на Богомилските църкви. Като степен те са Съвършени. По-нататък идват Презвитерите, като степен те са Съвършени или Избрани, и са помощници на Епископите или Архиепископите. Следващите две степени са верни (верующи) и оглашени (послушници).

Боян Мага и Йеремия-Богомил са Архиепископи. Но Богомилското Учение има и още един Архиепископ – канонизираният за светец от църквата Гавриил Лесновски, известен в Богомилската история като Гомелил Кратовски. Той е бил един от седмината, които са дали

началото на Богомилското движение: заедно с Боян, Йеремия, патриарх Стефан, Симеон Антипа, Василий Византиец (седмият не е известен). В манастир Св. Параскева, на 13 април 928г., те се срещат с двама непознати сирийци, пред които полагат клетва и получават Богомилското Таро, легендата за Стефанит и Ихнилат, и Първообраза на Йоановото Евангелие

Гавриил е роден в село Осиче, Паланешко (днешна Македония), в богато и благородно семейство. Те са му осигурили добри условия да се изучи и още тогава проявил изключителни способности: „за малко време изучил „всичките писания“ и то не само на един, а на много езици“.

По-късно става болярин и военначалник при цар Симеон, и участва в множество битки и сражения: „И до блахерните самин е водил Симеонови пълчища. – И мил е кървави ръце в кладенеца на „Света Богородица Блахернска“?.

За него са работили 14 Богомилски презвитери, които той е изпращал да проповядват в

Македония. Ето и техните имена: Абимекез Кратовски, Бенедикт Солунски, Валентин Охридски, Диомид Призренски, Емануил Косовски, Зиновий Адрианаполски, Йезекил Прилепски, Хелиодор Търновски, Каллистрат Преспански, Лаврентий Мъгленски, Максим Осоговски, Ориген Диленски, Панталеймон Власенски, Рафаил Кресненски.

През 938 г. Гавриил Лесновски се заселва в една пещера на Лисец планина, на север от Кратово, днешна Македония. Скоро след това пещерата, от място за усамотение, се превръща в средище на духовен живот: много послушници и монаси идват

да работят, а хората са идвали на поклонение и за да чуят живата проповед на светеца.

Като цяло Богомилството се е развивало по този път: „...в усамотението на тия глухи гори народът слушаше мистичния глас на бледни схимници, думите звучаха дълбоко и тъмно, като от небето. Сякаш ангели и хора се приобщаваха с причастието на Вечната Истина.“?

Паисий пише за него „Свети Гавриил Лесновски, живял в Лесновската пустиня, в Щипската епархия, много години водел постнически и свет живот и се представил на бога.“?

Боян и Богомил също често са идвали в

„лесовскою гороу“. Там богомилските ученици за първи път чуват легендата за „Небесния меч“, който е бил предаван от ръка на ръка още от Вотан – Великия Посветен на Мексико, по време на величавото му индианско минало. И така бил даван още на седем избраници.

А под своето расо Гавриил е носил златен меч, обсипан с изумруди...

Според Николай Райнов, същия този меч сега се носи от „хиерофант в Малта.“

На 16 януари 969 г. св. Гавриил Лесновски умира в своя манастир.

Но съдбата не го оставя сам и в този ден. При война – светец са дошли много български войници, участвали в битката срещу коварния Никифор Фокас, предвождани от самия Боян – заместил страхливия цар Петър. Те молят св. Гавриил Лесновски за прошка, а червеното небе над Лисец планина буди в него спомен за много битки и кръв.

Сочи, пълни с мънии на страшно откровение, с тръпен и властен глас, той им говори:

„Убили сте, мълвите! – Убили сте, – но вие сте избрани мълнии на

страшния наказващ херувим: защото можеха и вас да убият! Убили сте, мълвите! Но Бог ви прости тогава още, кога презряхте смъртта и възлюбихте безсмъртието!...Аз виждам усмивката на Христа по вашите устни – и по смирения ви облик грее бялата чистота на Небесна Дева!

– О, смирени палемници! Бъдете благословени!“?

И в сетния си час светецът помага – благоловията му лекува разранените души на българските герои – бранеци народа си от коварна Византия.

„Бог ги бе простил: те видяха това.“

Защото бе простил и своя воин: Свети Гавриила“?

Радислав Кондаков
Използвана литература:

1. Райнов, Николай, „Св. Гавриил“ - „Видения из древна България“, Издателство Стоян Атанасов, София, 1918 г.

2. Райнов, Николай, „Богомилство и Богомилци“, неиздаден труд

3. Паисий Хилендарски, „История Славянобългарска“, ИК Дамян Яков, ISBN 9545273186

4. Интернет сайт: <http://www.sveta-petka.com/kalendar-15.01-1.htm>

За Мадарската пирамида

от стр. 1

Мястото е добре подбрано и представлява тераса, която е оградена от естествена отвесна скала. Пирамидата е построена на около 3 м от ръба на отвесна скала и има за основа 4 м на 4 м и височина 2.7 м. При посещението ни, върхът на пира-

транспортирането им. При разговор с хижаря на х. „Мадарски конник“ научих, че пирамидата е правена само от един човек. Хижарят се учуди защо всички се правят на изненадани, след като цяло лято и есен човекът се е трудил върху градежа. Един наш приятел е видял

ство се събира на свой събор ежегодно на 24 май и досегашният опит показва, че то е оставяло използваните терени в добър ред и хигиена. Независимо, че пирамидата е незаконно построена, Община Шумен взема решение тя да не бъде разрушена.

Това, което разбуни духовете в нашите среди е, че неоснователно ни обвиняват за нещо, което ние не сме направили. Според мен, по-важното в дадения случай е, че излезе положителна оценка в публичното пространство за нашето пребиваване в този стар култов център. Духовете бяха разбунени и от още един факт. На около 500-600 м от пирамидата върху основите на църква във вътрешността на мадарската крепост са поставени християнски икони и нехристиянски символи. Съществува и добре резбован върху дървена табела надпис „Църква Майка Мария“. Направени са фигури от малки цветни камъни, посят е и чешмир, който ежедневно е поливан, което показва, че авторът на това дело е местен човек. Журналистите, пишещи по случая, не разграничават двата факта, а тъкмо обратното - те ги свързват и това предизвика допълнителни затруднения и реак-

ции. БПЦ реагира отрицателно и поиска от администрацията на резервата църквата да бъде очистена от нетрадиционните за източното православие символи. Но до 28.12.2006 г. църквата си стоеше непокътната, така както нейният автор я е оформил.

От създалата се ситуация Братството натрупа положителен опит, който показва, че трябва да се води диалог с журналистите и да изясняваме кои сме ние и какво учение следваме. Тези от тях, които са добросъвестни, ще разберат и ще го отразят. Това, което се чу и повтори в медийното пространство е, че Бялото братство има своята практика в този важен за България стар култов център и то на празника на българската писменост и култура 24 май. Бялото братство е законно съществуващо като съблюдава стриктно законите, опазва природната среда и историческите паметници и не използва култови предмети.

Мадара е стар духовен център и притегателно място за хора, търсещи своята духовна реализация. Построената пирамида и надписи около нея, оформената не по православния канон църква „Майка Мария“ са

факти, които се вписват в процеса на секуларизация. За нас е важно да различаваме съществуващите духовни практики, защото те съществуват не от вчера. Преди 4 века, след като е обиколил целия тогавашен свят, един българин, католически свещеник е написал: „Аз по много земли ходих, но не съм виждал толкова много вили, самовили, бродници, маговници както в нашата българска земя.“

Мадара е мястото, където Бялото братство прави своя първи събор за годината. Тук се връщаме към корените и правим планове за бъдещето. Предстои нова среща и нов събор и организаторите от шуменското братство определиха за съборни дни 25, 26 и 27 май 2007 г. Всички са поканени.

До мадарския събор обични приятели.

Атанас Атанасов,
Шумен

мидата беше разрушен. Пирамидата е построена с голямо усърдие и майсторство, за които се изисква продължителна работа. Пирамидата е направена от сух градеж от добре оформени камъни, като вътрешността ѝ е запълнена със ситни камъни. Камъните вероятно са от района на мадарското плато, но едва ли са се намидали в непосредствена близост, защото не открихме находища камъни. Липсва и път, който може да улесни

строителя и го е попитал защо прави това, а той е отговорил, че целта му е да популяризира изсечената върху скалата сайт. А върху нея е издълбан надпис: „За слава на Единния и Неделим Бог“. Под надписа има изсечен адрес на руски сайт. Предполагаме, че пирамидата е дело на Бялото братство впоследствие се опроверга. Самият той каза пред медиите, че Бялото брат-

Природният феномен „Богородична стъпка“

Да доловиш далечния зов на Майката-Вечност

Днес 26.11.2006 г. Старозагорското братство организира екскурзия в местността „Богородична стъпка“, която се намира на север, в непосредствена близост до Старозагорските бани. Легендата разказва, че този красив природен феномен е ползван от хората за светилище и религиозни ритуали от преди хиляди години. Първи траките са правили тук тези свои религиозни обреди и жертвоприношения в почит на Богинята-майка. Това са били ритуалите, които са работили в най-старите медни рудници в Европа, намиращи се в местността Мечи кладенец по пътя Стара Загора – Старозагорски минерални бани. Те са живели тук, до минералния извор на същите бани, 5000 г. преди Христа. Това се доказва от селищната могила, намираща се до Римската (и сегашна) баня. След тях тези, в това светилище са дошли римляните, славяните и българите – всеки със своите богове и ритуали.

След приемането на

християнството по тези земи местността става свято място. Създава се мита за „Богородичната стъпка“ – горе на скалите.

Тук има силно енергийно излъчване, което лекува и укрепва здравето.

По инициатива на местните жители и под ръководството на старозагорската митрополия, тук преди 3 го-

дини бе изграден параклис „Рождество Богородично“, в който всяка година, на празника на Христовата майка се извършва богослужение.

След запознаването с обекта, след пеене и молитви бе прочетена кратката беседа „Едно изречение“. В нея Учителя казва: „Всеки един от вас трябва да възприеме това, което Бог е вло-

жил в него от сътворението на мира“.

Във връзка със събудените спомени се проведе душевен разговор за миналото на Братството. Размениха се мисли за вечния огън, за неговата топлина, която винаги предхожда триумфа на светлината му, за значението на положителната мисъл, която може да твори чудеса; за Божия дар със смиренното си да накараш небето да ти проговори. Когато взаимно разменяме своите блага, ние се ползваме от всичко, което Бог изпраща на света. Загледани в далечината на двата брата – среднозагорските възвишения, които се издигат на юг от Старозагорските бани, през целия слънчев ден ние гихме радост, благодарност, простор, утеха и надежда, че поколенията, които идват след нас, ще бъдат носители на едно по-светло бъдеще и че и те ще идват на това свято място, за да се докоснат до живата природа, до нейната вечност, за да търсят упование и сила в своя Бог.

Георги Стойчев

Първа среща между Пловдивското и Новоагорското братство, по случай новопостроения братски салон в Нова Загора

Група приятели от Обществено Бяло Братство, град Пловдив бяхме поканени от приятелите в Нова Загора. С голяма радост и благодарност приехме поканата. Бяхме посрещнати от мили, светли и благородни сестри с ръководителката им Минка.

Първи незабравими моменти. Въвежда ни в салона а той – не свети, а блестя от чистота. Всичко беше изискано подредено по висок идеал. Библиотеката грееше, картините, портрета на Учителя, всичко излъчваше красота и изящество.

Настанихме се в една чиста, свята духовна атмосфера.

Започна наряда от сестра Минка...

Тишина, тайнственост, мистика, обля душиите ни. Душите ни ликуваха от тази духовна атмосфера. Колко е прекрасно да се чувстваш сред истинските брата и сестри в единомислие.

След наряда сестра Минка много подробно разказа за създаването на Обществено Бяло Братство в Нова Загора. Как са постигнали всичко това?! Само от 18 сестри закупени столове,

маси, телевизор, дивиди, съдове най – хубави и какво ли не.

Не може да не почувствах духовен комфорт, когато си заобиколен само от Красота.

След нея се изказа ръководителя на пловдивското Братство Христо Ташев. Той сподели как се работи в Пловдив, какви мероприятия се провеждат. Стана обмяна на опит. Прави му чест на Христо Ташев, че спомена с много любов всички ръководители, които са работили всеотдайно за Божието Дело преди него.

Сестри споделиха, мисли и писма от брат Боев, брат Влаичко, а сестра Пенка рецитира чудни стихове възхвалява към Бога. Природата за Доброто, Красотата в човешката душа. Както е прието завършихме с вкусен обяд.

Очаровани сме от тази среща. Новоагорските сестри показаха на Дело, уважение, почит и на дело, че могат истински да обичат.

Благодарим Ви!
Бъдете благословени!
Дерзайте!

Бог и Учителя да ви пазят и закрилят в пътя на живота!

Среща с Философски клуб - Разлог

На живописно място сред природата между Рила и Пирин се проведе среща на Философски клуб – гр. Разлог и Духовно общество „Бяло братство“. Повече от 20 ентузиастични от гр. Разлог, обединени от обща идея и интереси, вече няколко години се занимават с философия, езотерика, изследват различни течения и учения. Проявяват жив интерес към живота и делото на Учителя Петър Дънов (Бейнса Дуно) и като истински мъдри хора, търсят информация от Извора, което инициира вече проведените срещи с Братството. През 2006 г. първа при тях е гостувала сестра Ина Дойнова, която на теория и с демонстрации е представила Паневритмията. През

Снимка - Елена Кацарска

лялото в Исоотрически музей на гр. Разлог сестра Светла Балтова и проф. Хари Салман са били поканени за среща-разговор и лекция. За трети пореден път на 16.12.2006 г. философите на Разлог проявиха своето гостоприемство, като сега тяхната любознател-

ност доведе при тях бели брата и сестри от София, Велико Търново, Габрово, Пловдив, Петрич, Благоевград и Дупница. В уютна и празнична обстановка всички присъстващи изслушаха с интерес лекцията, която брат Константин Златев бе подготвил специално за случая.

С присъщата си задълбоченост на мисълта, точност и изчерпателност, верен на своя ораторски стил и неизменен усет за аудиторията, майсторски той представи темата за женитбата, за брака и партньорството според Учението. Брат Андрей Грива направи вълнуващо представяне на епохата на Учителя в исторически и духовен план, както и на Завета на цветните лъчи на Светлината, към който домакините проявиха голям интерес. За музикалното присъствие на Учителя на срещата се погрижиха с чудесните си изпълнения сестра Йоана Стратева, сестра Ани Каралашева, брат Божидар Симов и хор „Дъга“ от гр. Пловдив.

Елена Кацарска

Братски концерт в София

На 27 декември 2006 г. от 18,30 часа в залата на Дома на техниката се състоя братски концерт по случай заминаването на Учителя.

Андрей Грива честити празника на всички присъстващи брата и сестри. Той с радост сподели, че изминаващата 2006 година ще бъде запомнена като ползотворна и успешна за всички последователи на Учителя. Концертът започна с „Мисли на ученика“. Водещата Ина Дойнова с много любов четеше (между отделните музикални изпълнения) откъси от книгата на брат Боян Боев „Доброто разположение“, а ние, присъстващите в залата, сякаш бяхме призвани да съпреживеем заедно с нея трудния път на духовния ученик.

Най-напред чухме песните „Каж ми истината“ и „Тайната вечеря“ в изпълнение на Богдана и Валентин Попови. Публиката в препълнената зала беше вдовдшевена от доброто представяне на малката Богдана, както и от интересните импровизации към основната мелодия, направени от баща ѝ. Той свири на два старинни инструмента: волинка, използвана по времето на Христос, и многоцветна панфлейта – от времето на Орфей.

Следващите изпълнители – Анна Каралашева (чело) и Божидар Симов (китара) – с песните: „Квадрат“, „Радостта на земята“ и „Цветята цъфтяха“ създадоха пролетно настроение сред гостите в залата и ни накараха да усетим силна носталгия по Паневритмията, която толкова ни липсва през зимните дни.

На фона на първото и най-трудно достижимо качество на ученика – смиренното (споменато от водещата Ина Дойнова), съвсем естествено прозвучаха песните: „Господи, колко Те обичам“, „Божията Любов ме озари“ и „Давай, давай“, изпълнени от Надежда Няголова (цигулка) и Божидар Симов (китара).

Следващите качества на ученика – честност и доброта – са естествен път към Любовта. А песните: „Бершит ба“, „Молитва“ и „Красив живот, безкраен път“, изпълнени перфектно от Йоана Стратева (цигулка) и Анна Каралашева (пиано) станаха своеобразен израз на Любовта на двете изпълнителки към духовната музика.

Мисля, че не случайно именно в този момент водещата посочи следващото качество на ученика – интелигентността, която може да му помогне да схване кое е Божественото и кое – не. А има и такива песни, които ни дават възможност да се докоснем до Божествената красота. Така чрез „Нева санзу“ младата и талантива оперна певица Гиргина Гиргинова ни пренесе в един невероятен красив мистичен свят, който сякаш се ражда и живее само и единствено в мечтите ни. Бурните аплодисменти на публиката щедро възнаградиха певицата за прекрасното ѝ изпълнение.

Младият музикант Тодор Иванов също запленя присъстващите в залата с песните: „Тъги, скърби“, „Радост“ и „Ставай, дъще“. Той свири на кавал, един нетрадиционен за окултната музика инструмент, но чрез изпълнението си доказа, че Любовта е най-важната при духовните песни.

Така, съвсем неусетно, водещата Ина Дойнова стигна и до последното качество, което ученикът на една духовна школа трябва да притежава. А това е благородството, великодушното. Добре е да се стремим да забравяме горчивите думи и да умеем да прощаваме.

Само по този начин по-бързо ще съумеем духовно да се усъвършенстваме. Последвалите изпълнения („Една вечна истина“, „Духай, ветре“ и „Марш на светлите сили“) от Петър Ганев (цигулка) и Радостина Няголова (пиано), както и ангелското пеене на Надя Колева („Небето се отваря“, „Той иде“ и „Скитан се по гори и планини“), сякаш по своеобразен начин допринесоха за нашето нравствено усъвършенстване.

Както винаги, най-приятната изненада беше изпълнението на хор „Евера“ с диригент Искра Рачева. Чуваме песните: „Отче наш“ от Кедров, „Свобода е потребна за душата“, „Правда“, част от „Слънчеви лъчи“ и др. Приятно впечатление на цялата публика прави фактът, че хористите стават все по-добри и по-добри. Прекрасните аранжименти, както и многогласовите разработки, невероятно обогатяват звученето на песните.

В края на концерта водещата Ина Дойнова ни напомни, че всички ние сме част от един общ организъм и не можем да живеем откъснато, самостоятелно. Призова ни да изпратим силна молитвена мисъл за пробуждане съзнанието на цялото човечество, което да тръгне по пътя на Любовта и Братството.

В притихналата зала, всеки един от нас се усети като малка частица от великата Божествена Любов, която преминава през нас, за да стане достойно на други милиони хора, с които сме неразделно свързани. А песента „Братство, единство“, изпълнявана по традиция в края на всеки братски концерт, стана естествен завършек на тази наша духовна изява и сякаш беше последната и най-важна стъпка по пътя ни към Европейския съюз.

Евгения Иванова

Писмо от дядо Коледа и Снежанка, донесено от джуджето Ил

Здравейте, Мили деца!

Ето, вече цял месец измина, откакто бяхме заедно през декември, в Бялата къща. Всеки ден си спомняме за вас, за смутените ви усмивки, за звездите в очите ви, за чудесните ви изпълнения на сцената, за радостта от този празник, която ще помним винаги. Вярваме, че през следващата година ще научите нови красиви песни, игри, стихотворения и ще свирите все така вълшебно на своите музикални инструменти.

Дано нашата далечна приказна обич стигне до вас, за да ви донесе вдъхновение, мир и любов. Нека се сбъдне онази молитва, която всички вие заедно сътворихте пред нас. Може би вече сте я споделили със своите родители и приятели? Помните ли я? Това е най-вълнуващата детска коледна молитва, затова ние често си я казваме.

Благодарим ви деца! Благодарим за вярата ви в нас, за топлината ви. Благодарим ви за надеждата, която оживихте в душите ни. Защото срещата с вас ни даде вяра и сила. Там, в Бялата къща, заради вас светът стана по-добър.

Господи, благодарим Ти, че живеем. Благодарим Ти, че ни даваш хляб.

Благодарим Ти, че си ни дал сила и живот. Благодарим ти, че сме заедно.

Благодарим Ти, че сме толкова щастливи и че ни пазиш и закриляш.

Молитва, съчинена от децата на Коледното тържество в Бялата къща, София

За единството и свободата

Често животът ни изправя пред нелеки избори. Много от тях са свързани с вечния хамлетовски въпрос – да бъдеш (свободен) или не... И по какъв начин да постигнеш своята свобода така, че това да не стане цената на жертване на съществени за нашия живот условия и елементи.

„Най – хубаво е свободен да ходиш и свободно да ядеш, да гледаш, да спиш. Няма похубаво нещо от това, човек да е свободен. Няма похубаво нещо от това нищо да не мъчи човека. Някой път ние се мъчим за нищо и никакво. Ще се проповядва Свобода, свободни възгледи. Всяка душа се бори за Свобода. Свободата е нещо вътрешно. Тя не е нещо само физическо.“ [1 – Т1, с.286]

Всички жадуваме да постигнем свобода. Свободата е необходимо условие за човека – първо, за да може той да се нарече човек в пълния смисъл на думата и второ, за да може да се самоусъвършенства и развива съзнателно и активно. На повърхността понятието „свобода“ се схваща най-вече като понятие външно, физическо и конкретно. Но когато човек проникне до неговите дълбини,

той вижда, че същността му е по-скоро от психичен и духовен характер. Свободата в пълния смисъл на думата може да съществува само дълбоко вътре в нас, в нашата същност.

„В света има три вида Свобода: Свободата е качество на мисълта, на чувствата и на постъпките. Щом излезеш от рамките на тази вътрешна свобода, отвън вече не си свободен. Човек е свободен, когато изпълнява волята на Бога.“ [1 – Т1, с.287]

Постигането на свобода е тясно свързано с осъзнаването на Истината. Доколкото ние сме възприели в съзнанието и живота си вечните принципи на Битието, дотолкова и можем да бъдем реално свободни.

„Ние имаме едно заблуждение: мислим, че като останем сами, ще бъдем свободни, а Свободата е в Цялото и щом влезем в Цялото, ставаме свободни.“ [1 – Т1, с.288]

„Бог е един. Единство трябва да има, всички сме в него. Той знае цената на всяко нещо. Извън Него нищо не съществува. Той не счита, че един е по-висок, а друг – по-нисък. И лошият, и добрият живеят в Бога, но разбирането

им е различно. Един грешник, като отиде при Бога, става праведник.“ [1 – Т1, с.18]

Независимо от текущото си ниво на развитие, човек винаги живее в общество. Само в обществото като среда, човек може да се изгражда и развива пълноценно.

„Законът за единството в природата изисква всички хора да са свободни, но да имат единство. Има простор за всекиго. И всичко, което човек пожелае, може да постигне, но Природата е разстлала особен път пред стъпките му, по който трябва да мине. Никога двама души не придобиват свобода по един и същи начин. А ако беше другояче, то щеше да си бъде просто едно копиране. Кой каквото е пожелал, ще му го дадат, все ще дойде и разбира се, че ще се постигне. В Природата има един запас, от който тя дава щедро.“ [1 – Т2, с.177]

Обществото на Новата култура ще бъде изградено и споено не от външно възприети правила и норми, а от едно дълбоко и взаимно разбиране на вътрешния импулс и зачитане на всяка индивидуална свобода и уникалност. Девизът от романа на

Дюма „Един за всички, всички за един“ описва много точно идеалът за баланс между двете тенденции – да бъдеш верен на обществото, като в същото време оставаш верен на самият себе си. Обществото, което създава подходящи условия за постигане на този баланс, може да се ползва от богатството на освободените и продуктивни индивидуални импулси в себе си. Въпросът за единството включва в себе си и въпроса за индивидуалната свобода, и обратно – индивидуалната свобода включва в себе си единството като условие.

Всеки човек, който желае да се развива правилно, следва не просто да участва, но и активно да изгражда обществото, в което той живее. Всяко общество, което желае да се развива правилно, следва не само да зачита индивидуалната свобода, но да изгражда и възпитава свободни и силни индивидуалности, които да вливат нов живот в него в бъдеще.

Източници:

1. Беинса Дуно, Акордиране на човешката душа, Архив на Боян Боев. София 2000, Издателство Бяло Братство, ISBN 954-7444-033-9

Васил Василев

За възпитанието на децата

Разговор с Учителя от 1920 година

Когато жената е бременна, тя трябва да е заобиколена с най-хубави образи, за да бъде в добро разположение на духа. Туй нещо старите гърци са го знаели и са създавали такава обстановка на бременната.

Когато жената е бременна, мъжът трябва да бъде с нея в добри отношения и да е винаги справедлив.

Най-малката сянка от неразположение у мъжа се отразява на детето. В този период мъжът трябва да бъде идеал за жената, тя да вижда в него най-добри качества, защото породил ли се най-малкото съмнение в нея, то се отразява зле върху детето. Като зачене, тя не трябва да бъде недоволна от бащата, че я направил нещастна, защото и детето ще бъде нещастно, ще му се отрази нейното състояние. Възпитанието на детето трябва да се засегне издалече.

Майчиното мляко е от голямо значение за детето. Влияние върху него оказва и магнетичната сила, която изтича, ту от лявата, ту от дясната гръд. Друга жена ако го храни, не ще произведе същия ефект. От майката излиза сила, която облагородява детето. Тя трябва да има най-добро разположение. Да не се гневи.

При възпитанието на децата не трябва да се употребяват отвличени мисли.

Майките трябва да дадат добри условия на децата докато са малки.

Извеждайте децата да наблюдават пролет как цъфтят дърветата, как връзват, как растат и узряват плодовете. Давай им да правят описание. Да вложат поне една мисъл.

Запознавайте ги с изворите, реките, поточетата, за ползата, която те принасят. Кажете им да не чупят и окърщават клончетата. Да не късат цветята. Обяснете им, че това причинява болка и страдание на растението.

Хубаво е децата да разглеждат цветята, да броят колко са листата на венчето и тичинките, след което да направят описание на растението и да го нарисуват.

Кажете на детето, че цветето се радва на водата. Дръжте саксия с цвете 2-3 дни без да я поливате. Нека я полее след това и да види как цветето до 2-3 часа се развеселява.

Обяснявайте им да не хващат птички, да не развалят гнездата и да не чупят яйцата им. Също да не ловят мухи и други насекоми и да ги убиват. Не им казвайте, че това е грях. Детето ще разбере страданието, но за грех няма опитност.

Да се хранят децата с плодове. Ако детето е малокръвно, дайте му повече круши. Ако е грубичко по характер, хранете го с ябълки. Ако му липсват благородни чувства – с череши, които едновременно регулират и стомаха. Дини, дренки, тикви също регулират стомаха. Плодовете да са сурови. Те развиват благородни чувства, друга храна не им трябва. Тя ще им даде най-доброто възпитание. Но да не преяждат, да не претоварват стомаха си. Ако бих имал дете, щях да взема една червена ябълка. Ще му я дам първо да я разгледа няколко минути, за да се породят в него чувство на благодарност и любов, да призове ефект в него и след това ще му кажа да я изяде. Със сливите и черешите също. Господ създаде плодовете, за да възпитава своите деца.

Давайте им резен диня, ябълка, круша и нека преброят семките им.

Децата да се учат да ядат умерено и да им показват лошите последици от лакомството. Ако преядат с плодове и ги заболи стомах, обяснете причината.

На малките деца се позволява да ядат на 2 часа. На учениците от основното училище – по 4 пъти на ден, иначе ще се създадат лоши привички и навици.

Обяснявайте им, как мухи оплôват коритата на плодове и са нечисти. Така децата ще се научат да мият плодовете и то с гореща вода.

Свържете всеки плод с една приказка.

Ако оставите Природата да действа върху децата, ще имате по-добри резултати.

Голямо влияние върху децата имат дрешките, които носят. Нека те сами си избират цвета им. Майката е длъжна да се вслушва във вкуса на детето.

Добре е момченцата да имат за другарчета момиченца и обратно. Започнете ли отрано да им внушавате, че има разлика между тях и да ги отделяте, ще им създадете възгледи, които старите хора имат.

ОСНОВНИТЕ УЧЕНИЯ НА ФРЕНОЛОГИЯТА

КРАТКО ИЗЛОЖЕНИЕ НА ФРЕНОЛОГИЯТА ОТ УЧИТЕЛЯ, ПУБЛИКУВАНО В СП. РОДИНА ГОДИНА III, КН. 1, 3, 6, 7 ОТ 1901 Г. И КН. 2 И 3 1902 Г.

Устройство на мозъка и черепа

Човешкият мозък е организирана обло-продълговата маса, образувана от меко вещество, което запълва празнината на черепа. Една линия, теглена направо от външния ъгъл на кое и да е око назад през отвърстието на окото и продължена в това направление до задната част на главата, ще определи в действителност неговия долен предел. Той е съставен от две различни вещества, едно бяло или коренно мозъчно вещество, което е влакнесто или набраздено в тъканта си, и друго сиво или пепеляво вещество, което е зърнесто и влиза главно в състава на коровото или огънато вещество на мозъка. Повърхнината на мозъка е разположена в гънки по такъв начин, както били се представило, ако се вземеше едно парче платно от няколко квадратни метра и се набереше да заеме само един квадратен метър повърхнина. Тази наредба на мозъчните гънки (конволути) вижда се да е предназначена да предствани на сивото вещество по-голямо разширение на повърхността му, тъй като то обвива всецяло бялото мозъчно вещество и облича гънките му навсякъде с равномерна дебелина. Някои гънки на наб-

раздената мозъчна повърхнина имат по три пласта от сивото вещество, но обикновено се срещат само два. В окото на орела нервната повърхнина на ретината (или очната мрежица) е надиплена на гънки отгоре, за да даде по-голяма интензивност или сила на зрението; при животните с обикновено зрение тя представлява проста изпъкналост.

В човека, който притежава най-високата степен на интелигентност, гънките на мозъка са твърде многобройни, но като сличае по стълбата на съществата, те започват да се намаляват по численост и вид, докато в най-нисшите разреди те съвършено се изгубват. Даже измежду индивидите на човешката раса, ако и да са наредени върху един и същ общ план, намират се големи различия в числеността и дълбочината на тези гънки и в количеството на сивото вещество, и това различие се оказва да съществува и съответства със степента на интелигентността. От факта, че размерът на сивото вещество носи общо отношение спрямо проявената интелигентност, предполага

се, че тази част на мозъка е особено заета в упражнение и произвеждане на мисълта, докато пък бялото мозъчно вещество служи главно като посредник или среда за съобщения.

Голям и малък мозък. Масата на мозъка е съставена от две главни части, наречени церебрум и серебелум, или голям мозък и малък мозък, които в пълно развитата глава се различават по размера си и се отнасят един към друг, както 1:8 или с други думи казано, малкият мозък съставлява една осма част от величината на големия. Малкият мозък е поставен направо отдолу под задната част на големия и е отделен от него с една яка ципа, която произлиза от дура матер, външната обвивка на мозъка – тази ципа е наречена тенториум. В някои животни тези две части на мозъка са разделени с една тънка костна пластинка. Малкият мозък е разделен на полушарие и лобове, но не е надиплен на гънки както големия. Обаче неговата повърхност е напречена с много закривени браздички, които се различават по размера на дълбочината си. Големият и малкият

мозък, както и другите мозъчни части, са свързани с Варолиевия мост – една широка маса от влакна, размесени със сиво вещество, което лежи отдолу и помежду полушарията, и непосредствено над медула облонгата или продълговатия мозък, наречен столица на гръбначния стълб. От продълговатия мозък, като радиален център или изходна точка, мозъчните влакна или фибри излизат и започват да се разклоняват към всички части на главния мозък. Затова тази част на нервния организъм се счита изобщо като съобщителна среда между тялото и мозъка.

Мозъчните полушария. Големият или главният мозък е разделен на две главни части, наречени дясно и ляво полушарие, отделени чрез една дълбока бразда, образувана от процесус фалциформис – един сърпообразен израстък, проточен от ципестия слой, който обвива вътрешното лице на черепа. Този проточен израстък се спуска надолу около две трети от дълбочината на мозъка и преминава през цялата му дължина. Полушарията на големия мозък са съедине-

ни централно чрез корпус калозум – един дебел и набит слой от прекръстосани влакна, които проникват във веществото на полушарията и ги свързват. Предната връзка на съчетанието, една малка и валчеста корда от бели влакна, ги свързва отпред; също и подирната връзка, подобна такава корда, ги свързва отподир.

Сър Чарлз Бел казва: „Това, което забелязваме от едната страна на мозъка има съответстваща част и от другата, и пълно подобие и симетрия е спазена във всичките деления на мозъчните страни. И тъй, ако приемем доказателствата на анатомията, трябва да допуснем, че както нервите са двойни и органите на външните чувства двойни, така и мозъкът е двоен и всяко впечатление, съобщено на мозъка, се предава и на двете му страни, и всичките действия трябва да се извършват едновременно и от двете полушария.“ Сър Чарлз Бел поддържа, че има обща прилика между двете полушария, но не и точна симетрия. Професор Хенри Грей в своя завършен труд върху анатомията казва: „В детето при раждане, преди пробужда-

не на умствените му способности, гънките на мозъка представляват твърде просто нареждане – само няколко вгълбнатини и възвишения. Каквито различия тогава и да съществуват в мозъците на разните човеци, могат да се отдадат на тяхното развитие и степента на тяхното дарование. И отсъствието на пълна симетрия между двете мозъчни полушария на напълно развития мозък може да се припише на по-голямото участие в упражняването, което органите на едното полушарие, обикновено лявото, заема в ежедневието на живота на човека.

Остарели и чужди думи

Дура матер (лат.) – твърда обвивка на главния мозък.

Конволути (лат.) – сложни навивки, преплетени на кълбо маси.

Корпус калозум (лат.) – мазолесто тяло.

Медула облонгата (лат.) – продълговат мозък.

Отподир (ост.) – отзад.

Полушарие (рус.) – полукълбо.

Процесус фалциформис (лат.) – сърповиден израстък.

Церебелум (лат.) – малък мозък.

Церебрум (лат.) – голям мозък.

Чувство (рус.) – сентиво.

2007 – година на качествен скок

Впечатлена от изказване на Учителя Петър Дънов, че смисълът на числата от 1 до 10 разкрива смисъла на живота, се захванах да ги изучавам. Посланията им са достъпни за всекиго, защото езикът им е универсален, а цифрите се изписват по един и същи начин от цялото човечество. Будният човек може да се ползва от това познание, както за улеснение на всекидневието си, така и в стремежа си за усъвършенстване, хармонизиране си с числовите вибрации на определен отрязък от време.

Разбираеми са очакванията на хората при посрещането на всяка нова календарна година. Със сърцата си те усещат, че идва някаква промяна в живота им. Колкото и

малка да е тя в потока на времето, следва натрупване и най-сетне идва годината на качествен скок. Това особено важи за духовния човек, който трябва да познава специфичните условия за работа, които предлага всяка нова година чрез числовите си вибрации.

Числата ми шепнат, че отново се задава една благоприятна за духовна работа година. 2007 – символно това се изразява чрез последната цифра в нея – 7, активно, мъжко число на Духа в материалния свят. Ако сме в съзвучие с вибрациите на това число, ще придобием повече знание, мъдрост, духовно развитие. Нулите 2007 са Любовта и Мъдростта и представяват скрития потенциал, възможностите за приложение. Числото 2, числото на хилядолетието, посочва пътя на приложение.

Нека новата 2007 година да посадим добри семена на своята нива, за да пожънем богат урожай.

Действието на 7 спрямо закона на Любовта (2) ще доведе до определен резултат – 9, числото на Новата 2007. Девет изразява крайният резултат на всяка работа, добър или лош. За всички, работили усърдно на духовното поприще, ще има добра реколта. За някои това ще бъде година на качествен скок. Преломна ще бъде и за цялата ни страна – неслучайно в новата история на България качествените промени настъпват в години с общ сбор 9 – 1944, 1989, 2007 – влизането на България в Европейския съюз.

Нека новата 2007 година да посадим добри семена на своята нива, за да пожънем богат урожай.

(Със съкращение)
Анка Табакова

Сега е зима

Целият живот е едно предметно учение и човек го изпитват само за да познае кое е реално и кое не е. С оценката на нещата по нов начин човек преминава към реалността на нещата.

Иде една духовна вълна, която носи обща пролет. Тя ще засегне всички. Сега е зима. Всички ще придобият нещо, но по-напредналите ще имат повече условия за напредък. Както пролетта иде за всички, тъй и новата епоха иде за всички. Земята се повдига в по-възвишени сфери – излиза от 13-та сфера. Излиза от гъстата материя. Невъзможните неща ще станат възможни.

Мнозина питат: „Как ще се уреди светът?“ Чудни са хората! – Никой не може да отстрани снега с каруци, но като дойде слънцето, за десетина дена ще го стопи. Това ще направи Любовта в света. В бъдеще добрите хора ще станат силни, а лошите – слаби. Любовта ще се изяви във външния живот чрез приложение на справедливостта в света. Изведнъж няма да стане. Идва вече шестата раса. В тези събития се ражда шестата раса. Тя ще пре-

върже раните на бялата раса и ще й каже, че има друг път. Ще се отвори път за новите идеи в света. Сега се завършва една стара епоха. Сега е ликвидиране на една карма. В съзнанието на цялото човечество става голям вътрешен преврат. То минава от съзнанието на бубата в съзнанието на перепудата. Осъзнаване става у хората; то става дълбоко в душите.

Красивата епоха не е далеч. Сега хората трябва да дигнат знамето на Любовта.

Как трябва да се гледа на света, на Природата?

Когато човек скърби, един светъл лъч ще проникне в неговото съзнание, като съзнава, че Великото Разумно Начало в света го обича. Вярвайте, че ви обичат. По-добре е да вярвате, че ви обичат, отколкото да не вярвате. Ако вярвате, вие печелите.

Хората изучават само сенките на Природата. Дърветата, цветята и пр. трябва да се изучават по съвсем нов начин. Като отидем при едно растение можем да влезем в общение с разумното, което работи в него. Можем

да му поговорим, можем да му зададем някой въпрос и като съсредоточим своето съзнание, можем да доловим какво ще ни каже то. Мисълта, която ще се яви в нас, това ще бъде неговият отговор! Растенията могат да се привържат към човека така, както се привързват хората. Те могат да обикнат човека и има начини, по които може да се констатира тяхната Любов. Уханието на цветята е техният език. В известен смисъл можем да кажем, че дърветата, цветята са спящи ангели.

Кое е същественото в живота?

Същественото е Любовта!

Животът е смяна на скръб и радост. Тая смяна ще продължава, докато човек влезе в Мировата Любов. При Любовта всичко е красиво. Един ден, когато хората се развият те ще обуздаят всички низши инстинкти и тогава ще разберат в какво седе Любовта.

Сега не считайте, че не сте опитали Любовта. Наистина не сте опитали цялата Любов, но тя ви е докоснала.

Из разговор
с Учителя

Астрологична прогноза за периода 20.01 - 20.02.2007 г.

През предстоящия едномесечен период има няколко интересни астрологични съчетания. В настоящата кратка астрологична прогноза, ще разгледаме само четири важни астрологични конфигурации и как те въздействат върху хората родени под влиянието на различните астрологични знаци.

Конфигурациите са следните:

(1) Луната, Нептун и Венера съвпадат в знака Водолей на 20.01.;

(2) Луната, Уран и Горен лунен възел съвпадат в знака Риби на 22.01.;

(3) Венера, Уран и Горен лунен възел съвпадат в знака Риби, като заедно с това Нептун съвпада със Слънцето в знака Водолей на 8.02.;

(4) Меркурий, Уран, Луната и Горен лунен възел съвпадат в Риби на 18.02.

За хората родени под знака на Овена или имащи такъв асцендент ще се действат интензивни социални, приятелски или братски взаимоотношения, чрез които може да се прояви Принципът на Любовта, като Висш идеал в Живота. За целта се изисква, обаче правилно и чисто проявление на индивидуалната и колективната воля. Втората конфигурация ще действа за тези хора енер-

гично на интуицията и връзката с духовния свят, но по един тайнствен и мистичен начин – тайното ще стане явно, а в явното ще се открият дълбоки тайни. С третия аспект може да се синтезират и съчетаят енергиите на предишните две, чрез принципа на словото, изкуствата и комуникациите. Необходимо е да се прояви Божията Любов към приятелите и съмишлениците. Към 18.02., когато се задейства последната от визираните конфигурации ще протекат разнообразни, силни и интересни събития в широк, приятелски или братски колектив.

Хората родени под знака на Телеца или имащи такъв асцендент, ще изследват различните форми на Любовта, проявени към близки и приятели, но има възможност това да има въздействие и към социалната и професионална реализация, ще бъдат про водници на вдъхновение и интуиция, идващи от Възвишени светове. Телците ще бъдат изненадани и удивени приятно от свои близки приятели, като в това трябва да се съзерцава красотата на Божествената Любов.

За душите слезли под знака на Близнаци има възможност за събития, свързани с Духовния път, вис-

шето образование или енергии, идващи от чужбина, като чрез тях може да се познае едно проявление на Любовта. Вероятно ще има интензивни комуникации в професионалната обстановка, като това ще е само началото на редица събития протичащи през целия февруари. Трябва обаче да се внимава с професионални партньори с по-високо административно положение. Съмнението и колебанието в Божествената Промисъл не трябва да се допускат, а трябва да се постоюва в разумността и вярата в Доброто.

За хората дошли на Земята чрез енергиите на Рака. Духовни преживявания, идващи от Невидимия свят или Света на сънищата. Раците трябва да се пазят от хора с грубо и недоделано поведение, защото могат да бъдат наранени. Могат да се очакват изненади от духовен порядък, висшето образование или пътешествия в чужбина. Препоръчително е чрез интензивна мисъл, насочена към изобилната Божествена Любов да се преодолее недоволството и недоимъка.

Лъв, не трябва да се съмняват или ревнуват от проявите на Любовта, идващи от техните партньори – подобна ситуация може да се задейства през целия

едномесечен период. От друга страна, има вероятност да изпъкнат нерешени противоречия и морални конфликти в областта на емоционалните и сърдечни преживявания, особено през месец февруари.

Девите, трябва да пазят своето здраве и разумна дисциплина в служебно отношение. Вероятно ще се случат изненадващи събития, идващи чрез партньорските отношения. За да вземат правилни решения, девиците трябва да поискат съвет от тяхната Космическа Майка – Божията Любов, но без да допускат съмнението в тяхното подсъзнание. Възможни са резки промени и трансформации в партньорски план, особено в края на визирания едномесечен период.

Везните, има възможност за радост и веселие в сърцето. Хората везни, ще имат задача да обърнат внимание на своето здраве във всичките му аспекти, чрез редица профилактични методи – това са основните задачи, идващи чрез описаните конфигурации. Не трябва да се допуска конфликтни словесни или комуникационни ситуации да попречат на равновесието на техния вътрешен свят.

Скорпион. Родените под този знак ще се радват

на семейно щастие и проява на Любовта в дома. Ще протекат нестандартни емоционални енергии, които могат да донесат или радости или неприятни изненади – зависи от подхода и гледната точка. Този процес ще кулминира чрез третата и четвъртата конфигурация, като не трябва да се допуска материални или социални ограничения да пречат на изявата на Любовта.

Стрелците вероятно ще преживеят различни прояви на нежност и любов идващи чрез словото или близки техни роднини. Това е възможно обаче, ако не се допуска недоверието, съмнението или някакви лоши спомени да вгорчат техните сърца. Домът, семейството и подсъзнанието са Свещен храм и трябва да се пазят чисти и святи. Прошката, а не егоцентричното високомерие, е основен пречистващ инструмент в ръцете на ученика.

Козирозите трябва да положат усилия да възприемат или отдадат правилно енергиите на Божията Любов. Това ще пречисти и трансформира съзнанията им и ще ги подготви за предстоящ изпит в изкуството да се прояви Любовта чрез процесите на обмен с другите хора. Нека всички козирози да си припомнят

формулата: "Търсете първото Царство Божие и всичко друго ще ви се приложи!" Възможни са кратки пътешествия или изненади идващи от комуникации или писма.

Водолейте ще бъдат твърде ангажирани с правилното приложение на мощните космични енергии. Може да бъдат изненадани с придобиването или отдаването на материални или финансови средства. Тези процеси ще кулминират до максимум чрез третата и четвъртата конфигурация. Необходими са стабилност на съзнанието, основани на морална чистота и безкористие.

Рибите ще имат възможност да приложат едно истинско ученическо поведение. Тяхното умение да служат и да проявяват милосърдие и състрадание ще е изключително необходимо. През целия визиран период те трябва да обърнат по-специално внимание на своето здраве и имунитет. Възможно е да попаднат в затруднено положение – едновременно ще желаят да проявят нестандартно в себе си, едновременно ще имат сериозни ограничения от страна високопоставени, в административно или морално положение, нека.

Филип Филипов

До сега са открити пет спътника на Уран. През 1978 година бяха открити система от пръстени, подобни на тези при Сатурн, но непонятни за нашите представи: те са черни и отразяват слънчевата светлина само в 2% (саждите отразяват около 8-10%). Това са късове от разрушената планета Фаетон, които са образували пръстен, както при Сатурн. Въздействието им е крайно отрицателно върху примитивни личности със силно изразено влияние на Уран: нервни депресии, отпадане на силите, неочаквани разрушителни нервни възбуди, неестествени подтици, стигащи до решителни крайности, дори до самоубийство, нарушение на природните порядки в човешкия организъм, при което някои клетки и тъкани започват злокачествено да се израждат. Въобще, злокачествените заболявания са демонична проява на спътниците и пръстените на Уран.

Хора със силно Ураново влияние имат нужда от много чист планински и крайморски въздух, наситен с животворен кислород, защото, за да функционира добре, нервната система се нуждае от 20 пъти повече кислород, отколкото другите системи на организма.

Според Саабей, в създаването и оформянето на планетата Уран са взели участие Небесните обра-

зувания от зодиакалното съзвездие Водолей. То най-добре се вижда през нощите от август до октомври. Слънцето престолява във Водолей от 22 януари до 22 февруари. Съзвездията заема обширна област от Небесната сфера и с просто око в него могат да се видят около 90 звезди, но само седем от тях са по-ярки от Четвъртата звездна величина. Във Водолей съществува нещо изключително важно, характерно и особено: една звезда с необичайно висока температура от 130 000 °, която е създавала мъглявина от светещи силови частици с диаметър около 300 000 астрономически единици. Звездата в центъра на тази мъглявина е влязла в нов етап на своята еволюция и е започнала да се разпада на множество активни силови частици, които, разпръсквайки се със скорост 2 000-3 000 километра в секунда, образуват светъл облак. Последният ще продължава да нараства до пълното ѝ разпадане и в него ще се създават условия за образуване на нови Небесни тела, които ще оформят нова Звездна система (галактика). В момента е налице нов етап от описаната еволюционен процес. Именно това събитие във съзвездията Водолей създава и подсилва влиянието на Уран за търсене и творене на нещо ново: всяка нова творба в Природата е не-

Уран

(продължение от брой 16)

що, което до тогава не е било; т.е. Тя не приема да се повтаря и в своята непрекъсната творческа проява винаги създава нещо ново. Във Водолей се създава една Нова галактика, каквато със своите качества и способности не е имало досега.

Саабей е дал на съзвездията Водолей образа на приведен човек, който държи делва с изтичаща обилна струя вода. Делвата символизира звездата, която е достигнала краен етап на своя еволюционен път, а обилната струя вода символизира обилните потоци от силови частици, които създават зародишите на новите Небесни образувания.

За това силно и особено съзвездие Саабей и древните звездобройци са създали чудна по смисъл и съдържание легенда, отразяваща ясният стремеж на Природата към смяна на един съществуващ живот и порядък с нов.

"Някога хората били много зли, не правели нищо добро, освен да волюват помежду си. Затова Всемогъщият Господар на света решил да пренамахне този човешки род

и да създаде нов. Между хората имало само един мъж и неговата жена, които били добри, възпитани и благородни. Мъжът бил син на Прометей и се наричал Девкалион, а жена му се наричала Пира. По съвета на баща си, Девкалион направил голям кораб във форма на ковчег, с който да могат да се спасят от идващия потоп. Тъкмо направили кораба и го напълнили с храна, започнал проливен дъжд. Дни и нощи непрекъснато валило, водата започнала да залива земята и все повече да се издига, потопявайки всичко. Издавили се хората и животните. Навсякъде се виждало само вода.

Дни и нощи се люшкар корабът и накрая достигнал до някакъв показващ се над водата връх. Престанал дъждът. Девкалион и Пира излезли от кораба и зачакали, изпитвайки страх от самотата в сред безкрайните води. Постепенно водата започнала да спада, късче то земя, на което били Девкалион и Пира, ставало все по-голямо. След няколко дни, водата се оттекла и се показала обширната и безлюдна зе-

мя. Още по-скръбно станало на Девкалион и Пира от тази мъртва пустиня.

Но поради добротата им, Всемогъщият Господар бил готов да изпълни всяко тяхно желание. Тогава Девкалион и Пира помолили Всемогъщия да насели отново земята с нови хора. Той разбрал желанието им и чрез свой пратеник наредил Девкалион и Пира да слезат по планината надолу и да хвърлят зад гърба си камъни. Те тръгнали по склона, хвърляйки камъни и когато слезли долу и се обърнали, видели зад себе си много хора: камъните, които хвърлял Девкалион, се превърнали в красиви и благородни мъже, а камъните, които хвърляла Пира - в прекрасни жени. Така дошли Новите хора на Земята. Камъните не са нищо друго, освен символ на силовите частици, които звездата от Водолей изхвърля, за да създаде Новата галактика. Затова Уран е толкова силен със своето влияние: стремеж и създаване на новото.

Известно е, че земната ос се люлее и в продължение на около 25 800 години описва една конусна повърхност, а в продължение на около 2 150 години е насочена към едно от Дванадесетте Зодиакални съзвездия. Този период от 2 150 години, според характера на Небесните образувания в

даденото съзвездие, определя отделни ери в историята на земния живот и човешкия род. Границите на тези големи периоди не са строго определени и при известни условия съществува ускоряване или забавяне. Така например, с идването на Христос, оста на Земята е започнала да сочи към зодиакалното съзвездие Риби, а според един Мъдрец, от 1914 година сочи към Зодиакалното съзвездие Водолей, т. е. от посочената година Земята е влязла в Нова ера - Ерата на Водолей. И наистина, не може никой да отрече, че още от нейното начало е налице необичайно развитие на науките, поднасящи все нови и най-неочаквани открития, които от една страна улесняват и тласкат напред човешкия прогрес, но от друга - създават пособия, които могат да унищожат човешкия род и всички негови постижения. Трябва да се отбележи, че земната ос, сочейки с единия си край съзвездията Водолей, с противоположния сочи Зодиакалното съзвездие Лъв. Това съзвездие със своите Небесни образувания, силови течения и с влиянието си върху човешкия род създава жажда за господство в света. Затова в началото на епохата на Водолей в Нацистка Германия се пееше: "Германия, Германия над всичко!"

Писмо от брат Боян Боев

Има няколко беседи, излезли досега и които занаяд ще излизат, за които ще се прави изключение. Те са беседите, които имат за цел да проникнат идеите на Учителя сред широките народни маси в градовете и селата, между всички съсловия. Такива са например „Новият ден“, „Големия брат“, „Учителя говори“, „Свещени думи на Учителя“, „Песни от Учителя“, „Паневритмия“, „Живот за Цялото“. Нека всеки, който желае да работи за тяхното разпространение, да съобщи на ръководителя, по колко книги желае и от кои, и ръководителят да прати общия брой на поръчката. Това да става от време навреме през годината. Това е важна работа и даже много важна работа, защото по този начин всеки уче-

ник ще работи не само за свое собствено повдигане, но и за проникването на идеите в обществото. Тази работа е най-належаща в днешната епоха, която е преходна между старата култура и една нова, която се ражда. Ние трябва да направим всичко възможно, щото великите нови идеи да станат достояние на всички готови души във всеки град и село. А такива готови души, които жадуват и копнеят за високи идеали, но няма кой да им каже, са в изобилие във всеки град и село в България. Те трябва да се намерят, трябва да им се каже само една дума и да им се занесе само една беседа, за да кажат: „За това чакахме цял живото, за това копнеехме в душите си. Всичко това е тъй близко до нашите ду-

ши! То ни е тъй понятно. Ние това сме търсили.“

Всички копнеят за преустройство на света в духа на великите Божествени идеи. Но това не е механичен процес. Пробуждане на новото съзнание чрез разпространение на новите идеи в света е необходимо за идването на новия живот на Земята.

Беседата „Новия ден“ като много навременна, излезе във второ издание в нови 3000 екземпляра, понеже първото издание се изчерпа. И сега пак, както лани, трябва да се направи всичко възможно за неговото проникване в масите. Затова, нека в едно от най-близките събрания ръководителят да запита всички братя и сестри, по колко екземпляра желаят от нея, за да я разпространят между

свои приятели и познати. И тогава ръководителят да направи обща поръчка. След като се пласират, той да събере сумите и да ги изпрати.

От настоящето писмо, моля, пратете във всички околни села, дето има кръжоци, по един екземпляр, за да се прочете и от тях за изпълнение.

Ако брат Епитропов мине навреме, сумите могат да се дадат нему, а ако не мине навреме, те да се изпратят на мене, и то не с пощенска чекова сметка, а с пощенски запис.

Ако имате нужда от някои по-подробни разяснения на някои от горните въпроси, запитайте с писмо.

Изгрев, 18 декември 1940 година.

С братски поздрав: Боян Боев

Вечерен зов

Денят гасне.
Проблясват звездите.
Изпращам им моята обич
с дълбоката нощна тъма.
Туптят в един удар
безбройни сърца.

В тихата вечер радост погали земята.
Срещнаха се обич със обич,
душа с душата.

Езерото

От върха не изглежда голямо -
колкото мъничка длан.
Сред скалите сякаш заспало,
частица от нашия блян.

В душата си в миг го докоснах.
Усетих мокрия хлад.
Със спомена бавно заслизах
Надолу към земния свят.

Пътят за любовта

Търсим смисъл в красотата,
но не можем да намерим.
Търсим смисъл в самотата,
но в път попадаме неверен.
Силата във слабост се превръща.
Знание не ни достига.
Красотата тъй могъща
със годините умира.

Има път! Душата ми усеща.
В глина и в камък трябва да се изсече
без нож и кремък,
без твърдо острие.

Георги Стойчев

Към Черни връх

Снимка -
Илиян Бонев

Когато дойдох за първи път в София, един приятел обеща да ме заведе на Черни връх.

- Знаеш ли пътя? - запитах го.

- Зная го добре. Ходил съм вече няколко пъти.

Тръгнахме. Той върви напред, а аз след него. Вървахме три-четири часа из планината, но върхът не се виждаше. Вървахме още. Водачът ми започна да се оглежда. Ясно беше, че бе обърнал пътя. Казвам му:

- Виждаш ли този знак на небето? Той е над Черни връх, сочи на северозапад.

Приятелят ми видя знака, но не повярва, че по него можем да се ориентираме. Аз настоях да следваме този знак и той прие. Тръгнахме по тази посока и скоро видяхме върха.

- Чудно как съм се заблудил - повтаряше той.

Човек, когато тръгва по пътя към Бога, може да се заблуди. Какво трябва да направи? - Да погледне нагоре, да види знака на небето. Ако е умен, ще се ползува от това, което му се дава.

**Учителя,
(„Поучителни случки“)**

Простор

В нашите души, тесни килии ние копнеем за простор. Загубили сетивата, с които някога ставахме едно с небето на вечността, загубили образа на върховната неизменна красота, ние протягаме ръце да хванем отново великото наследство на живота и въздихаме, защото то ни се

струва неуловимо, загубено завинаги, незримо.

Душите ни въздишат и копнеят за простор. Той е незрим за земните ни очи, неосезаем за душните ни килии, дори непонятен за ума ни, който следва логичния път на мисълта.

Но душата ни го познава, тя е негова рожба

и носи дълбоко в себе си спомена за него. И в мигове, когато умореното тяло и ум застанат като в присъница на прага на великия простор, душата ни изпраща по-високо от този свят, в който тя живее, за да освежи уморения човек. И той, обновен и обнадежден от незнатното присъствие, тръгва

отново по дългия си тесен и възходен път да търси това, което за миг е вдъхнал.

Царството на вечния дух е простор за душата. Тя в него живее, движи се и съществува. Това тъй далечно за ума ни царство е реалният свят на душата, където тя черпи сили, извисява криле за безкраен полет, който само там тя може да осъществи. Този простор на духа я отвежда до най-светлите девствени недра на Твореца, до онзи вечен мир, откъдето тя някога е излязла и за който непрестанно копнее.

Духът е простор за душата, както любимият е простор за сърцето и живота на любимата. Духът простира светлото си крило да прегърне своята възлюбена, която намира покой и щастие само в него.

**Весела Несторова,
(„Светът без сенки“)**

Снимка -
Илиян Бонев

Майчина съза

Любовта е извор във живота,
прави всички чудеса:
светлина ти дава в главата,
а в сърцето много добрина.

Искам вечно да живея в мене,
и изпълни моята душа,
да се смее и да пее,
да нося радост аз на тебе с много красота.

Любовта е смисъл на живота,
ще я пазя като своята душа.
Вярвам в нея, в чудесата,
тя е свята като майчина съза.

Християн Златев, 8 години

Писмо от Гърция

Здравейте приятели от нашия любим вестник „Братски живот“!

Казвам се Снежана, съпругът ми - Валери. Родом сме от Шумен, но през последните 7 години работим и живеем в Гърция. Женени сме от 31 години и имаме двама сина - на 31 години, и по-малкия - на 21 години.

Четем Словото и книгите на Учителя. Тук в Атина има българска група, която всяка неделя се събира - четат се беседи и се учат упражненията от Паневритмията.

Има също и група гърци, които всяка първа неделя от месеца организират братски обяд. Четат се молитви, беседи и се пеят песни на Учителя - на български.

Вашият вестник ни харесва много. Изпращат ни го от България. Четем го, препрочитаме го и го даваме и на приятели, и те да го четат. Благодарим ви много за благородната работа по вестника.

Организация и координация: **Ивелина ЕЛМАЗОВА**
Набор и коректор: **Християна ЙОРДАНОВА**
Предпечат: **Евгени ИВАНОВ**

За контакти: **066/854298, 0888228720;**
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: **bratski_jivot@mail.bg**

цена: 0,40 лв.